

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118245817
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118245817.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky v konaní zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa matky E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. P., t.č. P. P., V. A. XX, zast. splnomocneným zástupcom ADRA-Adventistická agentúra pre pomoc a rozvoj, o.z., so sídlom Bratislava, Sabinovská 8 a otca B. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. V. S. XX, za účasti prokurátora, o zmenu výchovného prostredia, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/66/2018-350 zo dňa 28.05.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca maloletej D. Z., ktorým sa domáhal zmeny výchovného prostredia tak, že maloletá sa zverí do jeho osobnej starostlivosti a matka bude zaviazaná na povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) upravujúcich práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. Ohľadne skutkových zistení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/344/2014-372 zo dňa 26.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP/5/2017-457 zo dňa 29.06.2017 súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Týmto rozhodnutím zároveň upravil styk otca s maloletou, uložil matke povinnosť poskytovať otcovi informácie, nad maloletou nariadil dohľad s tým, že ho bude vykonávať v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí a rodičom uložil povinnosť absolvovať poradensko-psychologický proces. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec maloletej svoj návrh odôvodnil tým, že bol podaný podnet na trestné stíhanie matky z dôvodu podozrenia týrania blízkej zverenej osoby tým, že vyhľadávala pomoc psychológov a ochraňovala maloletú do takej miery, že ju týrala a tiež zdravotným stavom matky, u ktorej bola v rámci trestného konania zistená diagnóza paranoidná schizofrénia. Trestné konanie vedené voči matke pod ČVS:ORP-892/2-VYS-BB-2017 bolo zastavené, nakoľko skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie začaté, nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. V rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok datovaný dňom 24.04.2018, z ktorého vyplynulo, že stav maloletej sa upravuje, komunikačné schopnosti maloletej sú podstatne zlepšené, dieťa je lepšie adaptované na detský kolektív. Maloletá má k matke vytvorený silný citový vzťah, cíti v jej prítomnosti bezpečie, matka dáva maloletej najavo svoju lásku po verbálnej aj neverbálnej rovine. Taktiež škola maloletej podľa charakteristiky zo dňa 02.05.2019 pozoruje výrazné zlepšenie komunikácie maloletej s okolím, samostatnosti a vzťahov ku spolužiakom a učiteľom. Sociálnym šetrením bolo zistené, že matka má vytvorené vhodné bytové podmienky. Od nariadenia výchovného opatrenia nad maloletou, a to dohľadu, opatrovník neoznámil súdu žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú. Maloletá pri pohovore neprejavila záujem o zmenu výchovného prostredia, práve naopak uviedla, že v domácnosti otca je v zime zima, nakoľko otec nekúri, nekúpe

sa u neho. Maloletá absolvovala aj psychologické vyšetrenie, kde jej bola diagnostikovaná porucha autistického spektra aspergerovho syndrómu, ľahká miera prejavov vývinu osobnosti, na príznaky čoho poukazoval aj znalecký posudok vypracovaný v konaní o úpravu práv a povinností pod sp. zn. 32P/344/2014-372 zo dňa 26.04.2016. K druhému dôvodu, ktorým otec odôvodňoval zmenu výchovného prostredia, a to zistenú paranoidnú schizofréniu matky súd uviedol, že ani táto diagnóza nepreukázala v rámci trestného konania, že by matka starostlivosť o maloletú nezvládala. Tento zdravotný stav matky nebol ani dôvodom pre nezverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej vedené pod sp. zn. 32P/344/2014. V súvislosti so zdravotným stavom matky súd uviedol, že ani v tomto smere nemal preukázanú zmenu podľa § 26 Zákona o rodine, a preto ani z tohto dôvodu návrhu otca nemohol vyhovieť. Návrhu opatrovníka vo veci nariadiť znalecké dokazovanie nevyhovelo z dôvodu, že vykonanie takéhoto dôkazu vzhľadom na rozsah dokazovania by bolo neúčelné, nehospodárne, pretože posledné znalecké dokazovanie, ktorému sa maloletá podrobila, bolo 24.04.2018. V tomto smere súd sa stotožnil s písomným vyjadrením splnomocneného zástupcu matky, že ďalšie podrobenie sa maloletej znaleckému posudku by bolo pre ňu zaťažujúce.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletej. V odvolaní poukázal na zdravotný stav matky maloletého dieťaťa, ktorý vylučuje jej spôsobilosť na vedenie vozidla. Namietol odôvodnenie rozsudku okresného súdu poukazom na znalecký posudok vypracovaný na podnet vyšetrovateľa R.. N. E. č.001/2018 zo dňa 24.04.2018 s tým, že takýto znalecký posudok je z procesného hľadiska ako podklad pri rozhodovaní neprípustný. Uviedol tiež, že z jeho strany bol požadovaný dôkaz, a to audiozáznam vo veci vypočutia maloletej na ÚPSVaR Banská Bystrica, ktorý na konaní dňa 28.05.2019 nebol predložený. Poukázal na porušenie práv dieťaťa, a to čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa prijatých OSN a práv podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a taktiež Ústavy SR. Mal za to, že okresný súd ponechaním maloletej v opatere matky vystavuje dieťa nebezpečenstvu, a to poškodzovania jeho zdravia ako aj ohrozenia života. Za porušenie procesného práva na spravodlivý proces a porušenie práv v zmysle ústavy považoval aj postup súdu, ktorý pri pokuse o vyriešenie sporu rodičovskou dohodou po tom, čo zástupca matky odmietol dohodu, sa ďalej možnosťou dohody nezaoberal. K odvolaniu priložil tiež koncoročnú vyhodnocovaciu správu triednej učiteľky maloletej zo Základnej školy Námestie Moysesa v Banskej Bystrici, ktorú obdržal 15.07.2019 e-mailom, kde zo správy vyplýva, že dochádza k problémom vo vyučovacom procese, ktoré matka uvádzala ako problémy s domácou prípravou. Na základe uvedených skutočností navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom zároveň žiadal vzhľadom k procesným chybám a nerešpektovaniu jeho zákonného nestranného vedenia mimosporového konania, aby bola vec postúpená na iný súd, prípadne inému senátu okresného súdu.

3. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica vo vyjadrení k odvolaniu odporučil odvolaciemu súdu, aby vyhovel odvolaniu otca maloletej a zrušil rozhodnutie prvoinštančného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň odporučil, aby vo veci zmeny výchovného prostredia bolo nariadené súdnoznalecké dokazovanie, aby súdny znalec z oblasti psychológie zhodnotil vzťahové väzby maloletej k rodičom a vhodnosť rodinného a výchovného prostredia z hľadiska najlepšieho záujmu maloletej.

4. Prokurátor okresnej prokuratúry vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ani zo sociálnych šetrení, ani z vypracovanej charakteristiky zo školy maloletej, a rovnako ani zo znaleckého posudku zo dňa 24.04.2019 vypracovaného v rámci trestného konania ČVS: ORP-892/2-VYS-2017 nevyplýva, že by malo dôjsť k zmene pomerov. Maloleté dieťa má vytvorené vhodné výchovné prostredie ako aj bytové podmienky u oboch rodičov, k obom rodičom má pozitívny citový vzťah, avšak v danom prípade je potrebné prihliadať najmä na najlepší záujem maloletej, ktorá aj sama prejavila vôľu zotrvať v domácnosti matky. Z uvedeného dôvodu neboli vznesené výhrady k rozhodnutiu okresného súdu.

5. Matka maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

6. Otec maloletého dieťaťa v následnom vyjadrení zo dňa 12.10.2019 poukazoval na vyjadrenie kolízneho opatrovníka ako aj prokurátora k jeho odvolaniu, zotrval na odvolaní, ako aj na zmene súdu a prípadnom postúpení veci inému senátu okresného súdu.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP - zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP),

prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP - zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b), § 391 ods. 1 CSP.

8. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v § 111 a nasl. CMP.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

12. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Aj nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 332/09).

13. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností musí vždy prihliadnuť najmä na záujem maloletých detí, ich citové väzby a vývinové potreby, ako aj stabilitu budúceho výchovného prostredia, to znamená, že súd vždy musí dbať na to, aby sa zabezpečili čo napriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj detí, ako aj ich citové väzby k tomu - ktorému z rodičov. Do úvahy musí zobrať nielen okolnosti na strane rodičov, ale najmä na strane maloletých detí vzhľadom na ich vek, zdravotný stav, dochádzku do školy, denný režim a pod. Pokiaľ je maloleté dieťa schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd by na tento názor mal prihliadať.

14. Je nepochybné, že medzi rodičmi maloletého dieťaťa v tomto konaní nastal konflikt ohľadne výchovného prostredia. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 32P/344/2014-372 zo dňa 28.04.2016 zveril maloletú D. Z. do osobnej starostlivosti matky a uložil otcovi dieťaťa prispievať na výživu maloletej, ako aj upravil styk otca s maloletou. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/5/2017-457 zo dňa 29.06.2017. Otec maloletého dieťaťa sa návrhom podaným dňa 16.03.2018 domáhal zmeny výchovného prostredia a zverenia maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti s poukazom na podozrenie z týrania maloletého dieťaťa matkou, ako aj zdravotný stav matky, ktorá trpí paranoidnou schizofréniou, vzhľadom na to, že maloletá dlhodobo vyrastá v stresovom prostredí a má obavu o jej psychické zdravie. Okresný súd mal k dispozícii znalecké posudky vypracované v rámci trestného konania, a to znalecký posudok č. 129/2017 vypracovaný znalcom R.. I. K. z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria. na základe zadania OR PZ Banská Bystrica k spisu: ORP-460/2-VYS-BB-2016, ktorý sa týkal posúdenia duševného stavu matky maloletého dieťaťa E. P., kde úlohou znalca bolo zistiť psychický stav E. P., vzhľadom na objektívne posudzovanie reálnych udalostí, či u nej bola zistená duševná porucha, či má postraumatizáciu v súvislosti z obdobia so spolužitia s B. Z. (otcom maloletého dieťaťa), či bola niekedy psychicky liečená.

15. Znalecký posudok č. 112/2016 vypracovaný znalcom R.. I. K., posudzoval a zodpovedal otázky, či E. P. trpí syndrómom týranej osoby v dôsledku psychického týrania B. Z., či psychickým týraním B. Z. vznikli na psychike poškodenej E. P. následky, ako aj iné dôležité skutočnosti, ktoré znalec v priebehu vyšetrenia u poškodenej E. P. zistí a bude považovať za potrebné v znaleckom posudku uviesť.

16. Okresný súd mal tiež k dispozícii znalecký posudok č. 001/2018 znalca R.. N. E., znalecký odbor - psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, podaný v trestnom konaní na základe

zadávatel'a OR PZ Banská Bystrica k spisu: ORP-897/2-VYS-BB-2017 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby k maloletej D. Z.. Úlohou znalca v tomto znaleckom posudku bolo posúdiť a zodpovedať otázky ohľadne vykonania komplexného psychologického vyšetrenia maloletej, posúdiť u maloletej schopnosť správne a úplne vnímať sledované a prežité udalosti, posúdiť, či maloletá má sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, ku klamstvu a skresľovaniu skutočností, posúdiť možnosti ovplyvnenia výpovede zo strany inej osoby, či sa u maloletej prejavujú sklony ku konfabulácii, posúdiť následky udalostí, ktoré mala maloletá prežiť v súvislosti so skutkom vyšetrovaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ako aj uviesť, či možno považovať budúcu výpoveď maloletej pred vyšetrovateľom PZ za hodnovernú.

17. Ani z jedného zo znaleckých posudkov nevyplýva, že ich zadaním by bolo posúdiť vzťahové väzby maloletej k rodičom, k otcovi a matke zvlášť, ako aj vhodnosť rodinného a výchovného prostredia z hľadiska najlepšieho záujmu maloletej u toho - ktorého rodiča. Okresný súd síce zo záverov znaleckého posudku č. 001/2018 konštatoval pri odpovedi znalca na zadanú otázku, či maloletá mala prežiť v súvislosti so skutkovým vyšetrovaním trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a tieto následky posúdiť vo vzťahu na jej psychiku a ďalší vývin osobnosti (že maloleté dieťa vyrastá v harmonickom prostredí s mamou a nevlastným otcom, ku ktorému má dieťa vytvorený pozitívny citový vzťah, matka aj s druhom sa dostatočne starajú o domácnosť, vždy majú upratané, navarené, k domácim prácam vedú i dieťa, ktoré im pomáha, obaja rodičia majú k dieťaťu vyhovenú pozitívnu citovú väzbu, pričom dieťa cíti, že vzťah medzi rodičmi nie je dobrý a dieťaťu by rodičia pomohli tým, keby prestali na seba dávať trestné oznámenia a boli k sebe tolerantnejší, vzájomne sa podporovali vo výchovnej starostlivosti), pričom však z týchto záverov nevyplýva posudzovanie a porovnanie výchovných prostredí u toho ktorého rodiča, zvlášť, keď k psychologickému vyšetreniu pri tomto znaleckom skúmaní došlo len u maloletého dieťaťa. Predmetom znaleckého dokazovania nebolo zistiť mentálnu úroveň osobností a štruktúru citových vzťahov oboch rodičov k dieťaťu, aké sú vzájomné citové vzťahy medzi maloletým dieťaťom a každým z rodičov zvlášť, ktorý z rodičov vykazuje lepšie osobnostné, morálne predpoklady pre zdravý morálny a psychický vývin maloletého dieťaťa, ako aj to, či vzhľadom na zdravotný stav maloletého dieťaťa a osobnosť toho - ktorého z rodičov, je aktuálne vhodná zmena výchovného prostredia.

18. Vzhľadom na to, že aj kolízny opatrovník v priebehu konania, ako aj vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby vo veci zmeny výchovného prostredia maloletej bolo nariadené súdno-znalecké dokazovanie, a aby súdny znalec z oblasti psychológie zhodnotil vzťahové väzby maloletej k rodičom a vhodnosť rodinného a výchovného prostredia z hľadiska najlepšieho záujmu maloletej, a tieto okolnosti neboli v konaní pred súdom prvej inštancie dostatočne preukázané, nezostala odvolaciemu súdu iná možnosť, než rozsudok okresného súdu zrušiť a za týmto účelom vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd síce odôvodnil, že návrhu opatrovníka vo veci nariadiť znalecké dokazovanie nevyhovelo z dôvodu, že vykonanie takéhoto dôkazu vzhľadom na rozsah dokazovania by bolo neúčelné, nehospodárne, a pretože posledné znalecké dokazovanie, ktorému sa maloletá podrobila bolo 24.04.2018, z jednotlivých znaleckých posudkov však nevyplýva, že by bola skúmaná vhodnosť rodinného a výchovného prostredia u oboch rodičov. Okresný súd bude povinný nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých za účelom objektívneho posúdenia vhodnosti rodinného a výchovného prostredia u oboch rodičov z hľadiska najlepšieho záujmu maloletej.

19. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že obdobné znalecké dokazovanie bolo už nariadené v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/344/2014 a v danom konaní bol vypracovaný znalecký psychologický posudok č. 45/2015 znalcom R.. Z. V. z odboru psychológia, a to dňa 13.11.2015, avšak vzhľadom na odstup času a neskôr prebiehajúce trestné konanie je potrebné znaleckým dokazovaním zistiť aktuálny stav.

20. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa odvolací súd uvádza, že to, že odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu potreby vo veci nariadiť znalecké dokazovanie neznamená, že konanie okresného súdu by bolo postihnuté vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. To, že matke dieťaťa bolo diagnostikované v minulosti duševné ochorenie samo o sebe neznamená, že by nebola schopná, prípadne mala mať znížené schopnosti výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v odvolaní namietal závery znalkyne R.. N. E. v bode 6., znalkyňa sa vyjadrovala ku vzťahu matky a dieťaťa v súvislosti na položenú otázku v nadväznosti na skutok vyšetrovaného trestného činu

týrania blízkej osoby a zverenej osoby a následky udalostí, ktoré údajne malo maloleté dieťa prežiť v súvislosti s týmto skutkom. Hodnotenie citového vzťahu medzi matkou a dieťaťom ako pozitívneho preto nemožno chápať ako zasahovanie do práv dieťaťa tak, ako to v odvolaní označil otec maloletého dieťaťa. Aj keď znalecký posudok č. 001/2018 R.. N. E. nebol vypracovaný v rámci konania o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa neznamená to, že takýto posudok nemohol byť predložený ako dôkaz, listina, pretože súd je povinný zistiť skutočný stav veci, súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná, pričom je povinný vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Vykonanie dôkazu takýmto posudkom ako listinou, neporušuje právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, ako ani Ústavy SR.

21. Pokiaľ zo strany otca bol požadovaný dôkaz, a to audiozáznam vo veci vypočutia maloletej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, súd rozhoduje o tom, ktorý z dôkazov vykoná. Pokiaľ takýto dôkaz nevykoná, je povinný to odôvodniť. Pokiaľ otec v odvolaní poukazoval na fabuláciu matky o otcovstve dieťaťa a ohováraní v podaniach vo veci úpravy práv dieťaťa, odvolací súd sa touto jeho odvolacou námietkou nezaoberal, nakoľko nebola konkretizovaná a takéto vyjadrenia nemajú žiadny vplyv tak na konanie pred súdom prvej inštancie, ako ani odvolacím súdom.

22. Vo vzťahu k vykonávaným dôkazom okresný súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo. Nebolo preukázané konštatovanie otca v odvolaní, že súd ponechaním dieťaťa v opatere matky, vystavuje dieťa poškodzovaniu zdravia a ohrozovaniu života, čo bolo jasne deklarované aj v rámci trestného konania a znaleckými posudkami vykonanými v trestnom konaní.

23. Za porušenie procesného práva na spravodlivý proces, za porušenie práv v zmysle ústavy rozhodne nemožno považovať konanie súdu, keď súd po pokuse o vyriešenie sporu rodičovskou dohodou po tom, čo matka s dohodou nesúhlasila, konal vo veci ďalej. Pokiaľ jeden z účastníkov totiž nie je ochotný sa dohodnúť, súd musí konať a vo veci autoritatívne rozhodnúť.

24. Pokiaľ otec maloletého dieťa predložil v odvolacom konaní ďalšie dôkazy, napr. koncoročnú vyhodnocovaciu správu triednej učiteľky, tento dôkaz bude hodnotený následne súdom prvej inštancie.

25. Otec dieťaťa v odvolaní žiadal vzhľadom k procesným chybám a nerešpektovaniu zákonného a nestranného vedenia mimosporového konania, postúpiť vec na iný súd, prípadne inému senátu okresného súdu.

26. Prikázanie sporu inému súdu podľa § 39 ods. 1 CSP prichádza do úvahy len vtedy, ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení alebo podľa ods. 2 z dôvodu vhodnosti. Na dôvod vhodnosti otec nepoukázal. Čo sa týka vylúčenia sudcov, či už zákonnej sudkyne v tomto konaní alebo všetkých sudcov okresného súdu, k vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu môže dôjsť len vtedy, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti (§ 49 ods. 1 CSP). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu, alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 3 CSP). Vzhľadom na to, že otec maloletého dieťaťa namietal procesné chyby a procesný postup (nerešpektovanie zákonného a nestranného vedenia mimosporového konania) ide o okolnosti, na ktoré sa neprihliada a takéto okolnosti nie sú dôvodom pre vylúčenie sudcu.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).